

Morg Ötesi Notlar

– Efrahim · 26 Ekim 2020

Kanmak gibi
Ölmek, çaresiz feryadın eşğinde
Karakuyu'nun başında bir başına
Herkes kendinden korkuyor
İkindiye beş kalmış
Arabalar peş peşe
Her arabada sigara dumanı
Taviz veriliyor bir keresinde
Düşünsene ölmüşüm ama duymamıştım
Cenazeme en son ben davet edilmişim
gülleri toplarken bir hengame
Şu zalim Fırat'ın ne suçu var
Herkeste kin ve küfür
Bende kuru kuruya bir iman
Kurumuş tahtadan kurulan
Tek katlı bir sığınak
Zalim ve Kinyas
Şarkılar eşliğinde mezara rakı
Ölmüş işte
Özlemez hiçbir ölü dünyayı
Her insan işlerse her günahı
Cennet etmez mi bu dünyayı
Mezarım dahi taşlandı
Su falan istemez yüreğim
Toprak yarılmışsa da boydan boya
Ağzından çıkacak bir Fatıha yeter bana.

Mekan zamanın ilacı değildir
Ölümcül kanserlerin ilacı sigarada
Gök bize indirilmiş en muntazam mucize
Bile isteye vaz geç artık bu sevdadan
Mevsim yalnızlığın takvimi
Her gün bir ömür imiş bekleyene
Lastik ayakkabı kokuları
Paslanmış tenekede içme suları

Çiçek dipleri ve ipsiz sapsız kuyu
Kimse nota bilmiyor
Herkes farklı notalardan söylüyor aynı türküyü
Dert aynı ya kime ne diyeyim
Koyunlar ter içinde
Bir insan yok ama var gibi gölge
Yüzünü ölçüyorlar
Kafa kağıdı kafadan başka her yerde
Resimlerde yüzler yerde
Evlerin kapısı kilit nedir bilmiyor
Saatler eş ölünce yankı yapıyor tek odalı evde
İnsan alışamıyor bu sese
Her ses bir işaret
Yaklaşan tek şey Güneş
Yeni bir güne uyanmak binlerce hamd
Bir gün o gün ise bir ömür çile
Kimseninkisi dert değil kimsede
Al başımdan bu sevdayı koy göğsüne
Al başımı bastır göğsüne
Ne diyecek ise gözlerin razıyım her kelimeye
Rengi yok burda kelimelerin
Duvar renklerini kelimenin rengine boyayamam
Dertler renklidir burada
Hiçbir renk tasviri olamıyor hiçbir derdin
Herkeste alabildiğine siyah
Bende gri
İnsan ölümü beyaz bir renk sanıyor
Ben hariç hepsi